Lieta Nr. 11370054216

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē, 2016.gada 6.septembrī

Aizkraukles rajona tiesa

tiesnese J.Bebriša,

piedaloties prokurorei D.Morevai,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu neatliekamības kārtībā, kurā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas apsūdzēts /pers. B/, personas kods /personas kods/.

Aprakstošā daļa

/pers. B/ izdarīja zādzību nelielā apmērā.

2016.gada 23.augustā ap plkst. 17.33 /pers. B/, būdams alkohola ietekmē, atrodoties SIA „Maxima Latvia" piederošajā veikalā „Maxima" Skolas ielā 6, Aizkrauklē nolēma izdarīt degvīna zādzību, īstenojot savu nodomu, /pers. B/, mantkārīgu motīvu vadīts, slepeni no veikala plaukta nozaga SIA „Maxima Latvia" piederošo 0,7 litru tilpuma degvīna pudeli „3 Graudu" 6,21 EUR vērtībā, nodarot par šo summu SIA „Maxima Latvia" materiālo kaitējumu.

Ar savām noziedzīgajām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

Apsūdzētais /pers. B/ sevi par vainīgu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā viņam celtajā apsūdzībā atzina pilnībā, to apstiprinot tiesas sēdē, izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Iepazinusies ar lietas materiāliem, uzklausījusi prokurori, apsūdzēto, ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu viņam celtajā apsūdzībā un piekrīt pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas sēdē izskaidrotas un sekas ir skaidras, apsūdzētā vaina ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu viņam celtajā apsūdzībā, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar ko saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā netiek izdarīta.

Vērtējot apsūdzētā darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka /pers. B/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas, jo viņš apsūdzībā norādītajā vietā un laikā izdarīja zādzību nelielā apmērā. Tiesa atzīst, ka pastāv Kriminālprocesa likuma 520.pantā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Apsūdzētais /pers. B/ agrāk sodīts vienpadsmit reizes, sods izciests, sodāmība nav dzēsta (lietas 22.-25. lapa), piecdesmit divas reizes sodīts par administratīvo pārkāpumu izdarīšanu(lietas 20.-22. lapa), nestrādā, personas apgādībā neatrodas.

Nosakot sodu, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 35., 46., 47. un 48. pantu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījumu raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā atbildību mīkstinošos un atbildību pastiprinošos apstākļus, vainīgā personību.

Apsūdzētais izdarījis noziedzīgu nodarījumu, kas ar Krimināllikuma 7. panta trešo daļu atzīts par mazāk smagu noziegumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47. pantu apsūdzētā atbildību mīkstinoši apstākli netika konstatēti.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1.punktu, 12.punktu apsūdzētā atbildību pastiprina apstākļi, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu un izdarīts alkohola ietekmē.

Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas sankcija paredz sodu brīvības atņemšanas veidā uz laiku līdz diviem gadiem, vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

Soda bardzības izvēlē tiesa ņem vērā Latvijas Republikas Augstākās tiesas 2007./2008. gada tiesu prakses apkopojumā „Apgabaltiesu kā pirmās instances tiesas un Augstākās tiesas krimināllietu tiesu palātas kā apelācijas instances tiesas sodu piemērošanas prakse" izteikto viedokli, ka krimināsodam jābūt tādam, kas sekmē noziedzīgu nodarījumu veicinošo faktoru novēršanu (mazināšanu). Soda bardzība bieži vien nav pietiekama, lai persona apzināti atteiktos no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Tāpat krimināsodus nedrīkst izmantot, lai iebiedētu sabiedrību *(sk. apkopojuma 17.-21.lpp.)*.

Nosakot soda bardzību, tiesa ņem vērā, lai tas būtu taisnīguma atjaunojošs, taisnīgs, vispārīgās prevencijas principu, kā arī sabiedriskās drošības intereses.

Atbilstoši Krimināllikuma 35.pantam soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu, kā arī panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Tiesa atzīst, ka brīvības atņemšanas sods, kaut vai īslaicīga brīvības atņemšana apsūdzētajam nav piemērojams, jo šāds sods būtu pārāk bargs un neadekvāts izdarītajam noziedzīgajam nodarījumam, ņemot vērā to, ka smagas sekas viņa noziedzīgo darbību rezultātā nav iestājušās, nodarītais mantiskais kaitējums sabiedrībai ir neliels, nozagtā manta atgriezta cietušajam, savu vainu apsūdzētais ir atzinis un nožēlojis izdarīto.

Savukārt sods naudas soda veidā apsūdzētajam nav piemērojams, jo atbilstoši Krimināllikuma 41.panta ceturtajai daļai, izvērtējot apsūdzētā

mantisko stāvokli, tiesa uzskata, ka šis sods ir neatbilstošs, jo apsūdzētais nestrādā, viņam nav pastāvīgu ienākumu un ienākumi nav paredzami arī nākotnē.

Tiesa atzīst, ka /pers. B/ piemērojams sods piespiedu darbu veidā, veicot piespiedu darba izpildes institūcijas noteiktos darbus no pamatdarba un mācībām brīvajā laikā un bez atlīdzības. Piespiedu darbu persona izcieš no mācībām vai pamatdarba brīvajā laikā, savas dzīvesvietas apvidū bez atlīdzības, veicot sabiedriski derīgu darbu, tādējādi, atlīdzinot sabiedrībai nodarīto kaitējumu un ļaujot ietaupīt valsts un pašvaldību finanšu līdzekļus.

Pie šādiem apstākļiem, izvērtējot likuma sankcijā noteiktos soda veidus, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam /pers. B/ nosakāms sods piespiedu darba veidā, tā mēru nosakot uz 200 piespiedu darba stundām. Šāds sods apsūdzētajam būs daudz audzinošāks nekā citi Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā noteiktie soda veidi un šāds sods būs taisnīgs un humāns.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta pirmās daļas 2.punktu, piekto daļu soda izciešanā ieskaitāms laiks, ko apsūdzētais pavadījis īslaicīgās aizturēšanas vietā no 2016.gada 23.augusta līdz 2016.gada 24.augustam, atzīstot par izciestām 16 piespiedu darba stundas, rēķinot vienu aizturēšanas dienu kā 8 piespiedu darba stundas.

Lietā cietusī SIA „Maxima Latvija" nav pieteikusi mantisko kaitējumu. Procesuālo izdevumu nav.

Galīgā rīcība ar lietiskajiem pierādījumiem izlemjama saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240. pantu. Lietiskais pierādījums CD ar video ierakstu glabājams pie lietas, 0,7 litra degvīna pudele „3 Graudu" atstājama cietušā rīcībā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētajam līdz sprieduma stāšanās spēkā dienai drošības līdzeklis nav piemērojams, jo tiesai nav pamats uzskatīt, ka apsūdzētais varētu izvairīties no sprieduma izpildes.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499., 511., 512., 520., 527.-530. pantu, tiesa

nosprieda

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar piespiedu darbu uz 200 (divi simti) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta pirmās daļas 2.punktu, piekto daļu soda izciešanā ieskaitīt /pers. B/ atrašanos īslaicīgās aizturēšanas vietā no 2016.gada 23.augusta līdz 2016.gada 24.augustam, atzīstot par izciestām 16 (sešpadsmit) piespiedu darba stundas.

Drošības līdzekli līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā /pers. B/ neizraudzīt.

Lietisko pierādījumu CD disku ar videoierakstu glabāt pie krimināllietas, 0,7 litri tilpuma degvīna pudeli „3 Graudu" atstāt SIA „Maxima Latvia" rīcībā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) dienu laikā Zemgales apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā no pilna sprieduma pieejamības 2016.gada 7.septembrī, sūdzību iesniedzot Aizkraukles rajona tiesā.

Pilns spriedums sagatavots 2016.gada 7.septembrī.

Tiesnese J.Bebriša